

[Arbejds- og Socialministeren.]

bejdsløse omhandlede ekstraordinære Fortsættelseshjælp i 70 Dage.

I Bemærkningerne til Lovforslaget var der henvist til, at Arbejdsmulighederne for Medlemmerne af en Række Kasser gennem flere Aar havde været saa ringe, at mange dygtige og arbejdsvillige Medlemmer havde mistet eller maatte forudses snart at ville miste deres Ret til Understøttelse, saafremt der ikke gaves dem Adgang til at oppebære den ekstraordinære Fortsættelseshjælp.

Under disse Grupper falder ogsaa en Række Medlemmer, som ikke har ønsket at tage Beskæftigelse for den tyske Værnemagt, og som derfor, naar de tilhørte et af de Fag, som var haardt ramt, i højere Grad end andre er kommet til at opbruge deres Understøttelse fra Kassen.

En Del af disse Personer har formentlig allerede været henvist til at søge Kommunehjælp, maaske i et saadant Omfang, at Hjælpen har maattet ydes med Tab af Valgret og Valgbarhed til Følge; men navnlig maatte dette antages at gælde for Personer, som ikke har været arbejdsløshedsforsikrede, saa at de alene har været henvist til Kommunehjælp.

Arbejds- og Socialministeriet maa anse det for rigtigst, at ogsaa disse Personer hjælpes, saa at Kommunehjælp med Fattighjælps Virkning, ydet i Medfør af Forsorsglovens § 307, Stk. 2, Nr. 1 og 5, eftergives.

For de Personer, der i Medfør af § 306, Stk. 2—4, har faaet Sygehjælp med Fattighjælps Virkning, foreligger det Forhold, at de ved ikke at benytte den offentlige Sygeforsikring eller ved ikke rettidigt at indmelde sig i denne til en vis Grad selv er Skyld i, at der har maattet ydes Hjælp fra det offentlige med den særlige Retsvirkning. Jeg finder dog ikke, at Forholdene bør sidestilles med de Grupper af understøttede, der paa Grund af Svig, Misbrug, Ødselhed el. lign. faar Kommunehjælp med Retsvirkninger. De i § 306, Stk. 2—4, nævnte Sygehjælpstilfælde er derfor medtaget i Lovforslaget:

Endelig foreslaas af Fattighjælp, ydet før den 1. Oktober 1933 i Medfør af Fattigloven, eftergivet, idet det vilde være urimeligt, om man skulde blive ved med at lide under Virkningerne af en saa gammel Gæld.

Da det er muligt nu i Modsætning til tidligere under Fattigloven at fremdrage de Tilfælde, hvor Hjælp er ydet under mindre graverende Omstændigheder, har man fundet det rigtigst, at al Hjælp, ydet i de særlige i Lovforslaget nævnte Tilfælde, ef-

tergives, og at Afgørelsen ikke — saaledes som ved tilsvarende Eftergivelser af Fattighjælp efter Fattigloven — lægges ud til Kommunalbestyrelserne. Man opnaar derved en over hele Landet ensartet Behandling af disse Understøttelsessager, ligesom Administrationen forenkles meget betydeligt.

Et særligt Spørgsmaal er den praktiske Gennemførelse af Valgretten til det kommende Folketingsvalg for alle de Personer, der efter den foreslaaede Lov faar denne Valgret igen. Det er nødvendigt, at de optages paa særlige Tillægsvalglisten, som udarbejdes alene med disse Personer for Øje. Herom er der efter Forhandling med Indenrigsministeriet givet Regler i Lovforslagets § 3.

Der er i denne Forbindelse Anledning til at fremhæve, at selv om Hjælpen eftergives, uden at der udkræves nogen Begæring, maa Initiativet til Optagelsen paa Tillægsvalglisten udgaa fra de paagældende selv. Til denne Optagelse kræves der nemlig en Række Oplysninger, og for at Ordningen skal kunne gennemføres inden for den korte Tid, der er til Raadighed, er det nødvendigt, at vedkommende selv møder med disse Oplysninger. Der vil af Indenrigsministeriet blive udfærdiget Formular til en Blanket til dette Brug.

Til Slut vil jeg gerne fremhæve, at Gennemførelsen af denne Lov beklageligvis vil give Kommunerne et stærkt forceret Ekstraarbejde; men jeg haaber, at Kommunerne er indforstaaet med, at dette Ekstraarbejde maa til, for at denne Kreds af Medborgere kan opnaa at give deres Stemme ved det kommende Valg. Uanset dette Merarbejde finder jeg det, som jeg sagde i Begyndelsen, rigtigst, at disse Mennesker faar Adgang til at deltage i det første Folketingsvalg efter Befrielsen.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Steincke: Paa mit Partis Vegne takker jeg herved den højtærede Arbejds- og Socialminister for dette Lovforslag, hvis Fremkomst og Vedtagelse mange Medborgere imødeser med Spænding, særlig alle de, hvem forskellige ekstraordinære Forhold i Krigs- og Besættelsestiden paa en eller anden Maade har slaaet ud eller forarmet.

Det er jo, som Ministeren sagde, heller ikke noget nyt, at Lovgivningsmagten ved særlig højtidelige eller for Landet som Helhed mindeværdige Begivenheder, der i hvert Fald burde stemme Sindene til Mildhed,